

[H. C. Andersen.]

meget godt, men det er da ikke en afskrækkende høj Forrentning.

De danske Sukkerfabrikker havde ønsket at udvide deres Kapital med 7½ Mill. Kr., og Det konservative Folkeparti i Folketinget støttede dette Ønske, hvorimod man i de øvrige Partier har modsat sig det. Fabrikernes Motivering er, som den højtærede Minister ogsaa nævnte, at Forbedringer og Fornyerelser, som man har ønsket at foretage, vil kræve en meget betydelig Kapital. Vi fra vor Side er gaaet med til Lovforslagets Bestemmelse om, at Udvidelse kan kun ske med Lovhjemmel. Det fremgik af Ministerens Tale, at naar vi vandrer denne Vej i Aar, saa er hermed intet Præcedens skabt. Man kan maaske sige, at naar vi er gaaet ad denne Vej, er vi ogsaa kommet til Vejs Ende. Vi gaar med og kan gaa med, fordi de danske Sukkerfabrikker alligevel indtager en monopoliseret og statskontrolleret Stilling, og fordi vi er sikre paa, at Fabrikkerne let kan klare det omtalte Rationaliseringsarbejde uden at gaa til Udvidelse af Kapitalen, og tillige under Hensyn til den Materialesituation, hvori Landet for Øjeblikket befinder sig.

Udvidelse af Kapital til Parikurs med Fortrinsret for gamle Aktionærer er vist ikke noget ualmindeligt, men jeg for mit Vedkommende indrømmer, at Gevinsten her ogsaa synes mig lovlig stor i Forhold til Risikoen.

Jeg sagde før, at Arealudvidelsen i det væsentligste afhænger af Arbejdskraften, men der er endnu en Aarsag. Den er ogsaa omtalt baade af den højtærede Minister og af den ærede Ordfører for Socialdemokratiet. Vi mødte denne Aarsag i Fjor, og vi har den igen i Aar, og det er Saffroerne. En absolut kyndig Mand paa Omraadet har sagt mig, at naar han i Aar bad forskellig Dyrkere om at udvide Arealet, saa fik han det Svar: Nej, ikke i Aar, vi dyrker Saffroer i Aar. Der har været Tale om, at man kunde forbyde Oparbejdningen af Saffroer. Det skal man ikke gøre. Det vilde efter min Overbevisning være urigtigt. Lad os holde os til den gamle, hævdvundne Skik, at en Mand maa dyrke paa sin Mark hvilken nyttig Afgrøde, han vil. Men det er forkert, som ogsaa sagt af Socialdemokratiets Ordfører og Ministeren, at forlange, at sukkerfattige Roer skal oparbejdes til Saft; det er en samfundsuforsvarlig Handling at bruge Gummi og Benzin, og hvad vi nu ellers mangler, til at transportere disse Roer til en Fabrik, der ligger Hun-

dreder af Kilometer længere væk end den, man kører forbi. Derfor maa der være noget at rette her. Det er ogsaa meningsløst, at der ved Tegning af Arealer til Saffroer skal kunne tjenes en lille Formue alene ved Tegning af Arealet. Lad os faa disse Udvekster skaarret væk.

Der tales om, og det har ogsaa været oplyst for det permanente Sukkerudvalg, at der af Saffroerne er oparbejdet Raasukker i en Mængde paa ca. 19 Mill. kg. Se, dette giver Midler til en betydelig Eksportindustri, og dette Raasukker er under Kontrol, saa jeg tror ikke, vi skal gribe forstyrrende ind her, men blot have et vaagent Øje med denne Produktion. Jeg ved meget godt, at der gaar en Smule Sukkersaft ud til de Dyrkere, der ønsker dette Sødemedel uden om Kontrollen. Jeg tror ikke, man skal tage det fra dem, det betyder jo finansielt intet for Staten, men Dyrkerne og Arbejderne, som ogsaa i de allerfleste Tilfælde faar deres lille Del deraf, er glade, fordi de faar Saften til vel 60 Øre pr. kg, og vi andre køber den i Butikkerne — den føres i adskillige Butikker, saa længe der er noget af den — til 90 Øre pr. kg. Saaledes har det i hvert Tilfælde hidtil været, saa det hele betyder i Virkeligheden saa lidt.

I øvrigt tales der om Forsøg med let optagelige Sukkerroer til Foderbrug og Fabriksbrug. Disse Forsøg, som den højtærede Minister omtalte, følges med den allerstørste Interesse, og jeg anser det for meget sandsynligt, at den Tid vil komme, da man forlader de Stammer, der nu dyrkes, og finder over til andre Stammer, som er arbejdsbesparende, men meget sukkerholdige alligevel.

Saa siges der, at vi i den nærmeste Fremtid skal undersøge, om det ikke vilde være rigtigt, at Staten overtog hele den her omtalte Produktion. Det er svært, som saadanne Tanker gror frodigt, især i en Tid, da Efterspørgselen er voldsom og Udbyttet fint. Men naar Verdensproduktionen om 4—5 Aar eller saadan noget atter er i fuldt Sving, tænker jeg, at man i dette Spørgsmaal er rede til at gaa lidt mere stille med Dørene.

Lad os haabe paa, at vi faar det størstmulige Areal i Aar, og at der maa staa en stor Roehøst paa dette Areal. Med disse Bemærkninger vil jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til Vedtagelse her i det høje Ting.

Krarup: Lovforslaget er drøftet saa indgaaende i det andet høje Ting, at jeg for